

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ;

ΠΩΣ ΤΟΝ ΘΕΛΟΥΝ Η Δίδες ΜΑΣ. — ΠΡΟΣ ΘΕΟΥ, ΟΧΙ ΠΛΟΥΤΗ Ι ΟΥΤΕ ΓΗΡΑΤΕΙΑ Ι... ΟΥΤΕ ΓΚΡΙΝΙΕΣ... — ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΘΕΣΙ, ΛΙΓΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΗΣΥΧΗ ΖΩΗ, ΠΟΛΥ ΑΓΑΠΗ, ΑΠΟΛΥΤΗ ΑΦΟΣΙΩΣΙ. — ΜΑΚΡΥΑ ΚΑΙ ΟΙ ΚΟΙΛΑΡΑΔΕΣ Ι Η ΩΜΟΡΦΙΑ ΕΠΑΨΕ ΝΑ ΣΥΓΚΡΙΝΗ ΤΙΣ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ ΜΑΣ, κλπ. κλπ.

Συνεχίζουμε και σήμερα την δημοσίευση των απαντήσεων των αγαπητών μας αναγνωστών περί του ιδανικού συζύγου.

Η δίδε ΑΛΙΚΗ μās γράφει :
 Ποιος είναι ο ιδανικός κατά την γνώμη μου σύζυγος ; Υπάρχουν ωραία αγορία, ξανθά, καστανα και μελαχρινά. Έγω από αυτούς τους τρεις τυπους ιδιαίτερα προτιμώ την δεικνύω στους μελαχρινούς. Ο ανδρας δηλαδή τον οιοιον θα υπανδρεύω, θέλω να είναι ύψηλου αναστήματος, να εχη μαυρα και αλιγον κατασαρα μαλλια και να εχη επίσης μεγαλα και έκφραστικά ματια. Ο ανδρας έπομενως που ανεπισημαί εξηνια και κοιμημένη, θέλω να εχη ανορικά χαρμακρηστικά και να εινε αλιγον αυτηρος και οχι χαλωας Ι... Ποιος εινε ο ευτυχέστερος γαμος και διατι ; Ευτυχέστερος γαμος, κατά την γνώμη μου, δυναιτα να θεωρηθη εκεινος οστις γίνεται εξ έρωτος αγνου και οχι εκ χυδαίου έρωτος, οστις πριν από το γαμο εχει τραγικες συνεισεις. Δεν αποκλειω ομως και εκεινους τους γαμους οστινες γίνονται με συνοικειου, διότι εινε αποσειγμενον ότι πολλοι τοιουτοι γαμοι ύπηξαν αρκετά ευτυχεις. Μοσάτως και ο ανδρας και η γυναίκα πρέπει να εχουν σχεδον την αυτην ηλικιαν. Και μη νομίζε κανεις ότι ευτυχισμενο θα εινε εκεινο το κορίτσι που θα υπανδρευθη έναν πλούσιον ανδρα... Άλλοίμονο Ι Η ευτυχία δεν ευρίσκειται στα πλούτη. Ιι να τον κανω εκείνον τον ανδρα που θα με ντύση στα χρυσά και θα εινε γέρος. Προτιμώ χίλιες φορές νέο και πτωχό, παρά γέρο και πλούσιον. Διότι τά χρυσά και τά διαμαντικά που θε μού φορέση δυστυχώς δεν ομιλούν. Το ακριώτερο διαμαντι θα εινε δι έμέ ο νέος ανδρας, που θα έχω στο πλευρό μου, που θα έχη το ίδια γούστα με μένα και θα κανη τις ιωες τρέλλες. Πρέπει ακόμη να εινε και οι δύο σύζυγοι σωματικώς και πνευματικώς εξ ίσου ανεπτυγμένοι και της αυτης κοινωνικής τάξεως.

Μεθ' ύποληψως
 Αλίκη
 Υ. Γ. — Είθε κάθε κοριτσιού να πραγματοποιηθουν τά όνειρά του — κατά τις επιθυμίες του — αλλά να μη λησμονη και την παροιμία : « Άλλη η βουλή των ανθρώπων και άλλα ο Θεός κελεύει. »
 Η "Ιδία

Η δίδε ΝΕΛΛΗ ΚΡΗΤΙΚΟΥ (Αθήνα), μās απαντά :
 Άγαπημένο μου «Μπουκέτο», φαντάζομαι τον Ιδανικό σύζυγο : Πολύ ευχαριστός, Πρώτα - πρώτα πρέπει να εινε ύγιης. Ένας ανδρας φιλάσθενος εινε κατ' ανάγκην γκρινιάρης και η γκρινια πάντοτε σκοτώνει την ευτυχία. Δεν εινε ανάγκη να εινε εκατομμυριούχος. Φτάνει να μορη να ζη την οικονομεία του με σχετική άνεια. Η αληθινή ευτυχία δεν εξαρτάται από τά χρήματα. Έπειτα ο ανδρας πρέπει να εινε μορφωμένος, Έξυπνος και πρό παντός να έχη καλό χαρακτήρα. Να εινε δηλοσθί τίμιος, εύγενής και καλόκαρδος. Όσον αφορά τη σωματική ωμορφία του ανδρος, έχω την γνώμη ότι εινε δευτερευόν ζήτημα. Μπορει ένας σύζυγος να εινε ώραιος, να μοιάζη του Ραμόν Νοβάρο η του Βίλλυ Φρίτε, συγχρόνως όμως να έχη κακό χαρακτήρα. Φαντάζεσθε ότι άρκεί μόνον η ώραιότης του ανδρος για να γίνη ευτυχισμένη μία γυναίκα, όταν δεν υπάρχουν και ψυχικά χαρίσματα ; Πάντως ο ανδρας πρέπει να εινε μάλλον ύψηλός και να ντύνεται με γούστο. Όταν ο σύζυγος εινε έξυπνος, ξέρει με ένα καλό λόγο, με ένα ώμορφο κομ-

πιμέντο, να κερδίζη την συμπάθεια της γυναίκας του, έστω κι αν εινε ασχημος. Ιι να εινε ο γάμος ευτυχισμένος, χρειάζεται μεγάλη υυσις καλης θελησεως εκ μερους των δυο συζυγων. Η γυναίκα πρέπει να παραωλεθη τα μικροελαττώματα του ανδρος της και να τον ωχεται με το χαμόγελο αυτης χελιη, όταν γυριζει κουρασμενος απο το γραφειο του. Κι' έκεινος να την περιποιηται και να συγχωρη τις μικρές αδυναμίες της. Άκομη χρειάζεται απολυτος εμπιστοσυνη και αμωμια αγαπη, για να ζηνε ενα ανορογγο ευτυχισμενο. Βλεπεις, αγαπιέο μου «Μπουκέτο», ότι εινε πολύ εύκολο για τά κορίτσια να σου περιγραφουν πως φανταζονται τον ιδανικον συζυγο. Το δυσκολο εινε πως να τον ανακαλυψουν στην πραγματικότητα. Με πολλή εκτιμησι. Νελλη Κρητικου

Η κ. Ν. Χ. Π. μās γράφει :
 Άγαπητό «Μπουκέτο», έχω τη γνώμη ότι δεν πρέπει μόνο η ομοιοσυνη να σου απαντουν για τον Ιδανικον συζυγο, αλλά και η παντρεμμενες. Ιιατι φανταζομαι πως η απαντησι μιας παντρεμμενης θα στεκη σε πιο γερα θεμελια και θαναι πιο αληθινή. Δεν ξέρω, μπορει να μη οχθης να φιλοξενησ η γνώμη μου στις εκλεκτες σελοεις σου. Όπωςδηποτε, έχω θα σου την πώ, και αν βρης σωστα αυτά που σου λέω παραπανω, θα την ομοιοσειυεις. Λοιπον, Ιδανικώτερος συζυγος εινε εκεινος απλάως που μ' αρέσει και ο ευτυχέστερος γαμος εινε εκεινος που προέρχεται από μεγάλη δοκιμασία. Ιο γιατι ; Γιατι μόνο τότε πρέπει ναναι βεβαιοι οι σύζυγοι ότι η αγάπη τους εινε αληθινή κι' ότι ο χρόνος δεν θα την αφήση να σωση. Η φλόγα της θαναι πάντα μεγάλη και λαμπρη, για να φωτιζη τον δρόμο της ζωής της. Ν.Χ.Π.
 Υ. Γ. — Εαν κατα ταχην η απαντησις μου εινε από τις καλύτερες (που δεν φανταζομαι), τότε μου γράφετε δια μέσου του περιοδικού σας και σας λέω τ' όνομα μου. Γιατι τώρα φοβούμαι τον ανδρα μου. Εινε Ιδιοτροπος σε κάτι τέτοια και φανταζομαι πως μόνο εάν αρέσει στο «Μπουκέτο» η απάντησις μου, θα με συγχωρέση.

Ειχαριστως δημοσιεύαμε την επιστολήν της κ. Ν. Χ. Π. Δότι πράγματι, μās βιανδρος κυρία Ξέρι καλύτερα πως εινε ο πιο Ιδανικός συζυγος κι' ο πιο ευτυχισμένος γάμος. Όσο για την βράδευση της έπιστολής, εινε έντως άδωκη. Τά πέντε δώρα στα πέντε καλύτερες απαντησεις θα δοθουν στο τέλος της εφηνής αυτης.

Η δίδε ΜΑΡΙΚΑ ΣΕΡΑΦΕΙΜΟ-ΠΟΥΛΟΥ μās γράφει :
 Άγαπητό μου και τρισαγαπημένο «Μπουκετάκι». Ο έξωφρενικός στον κατώτερο διαγωνισμό σου έθεσεν εις κίνηση όλας τάς Ατθιδας των Αθηνών και περιχώρων, αι όποιαι σπεύδουν με φανατικόν να εκθέσουν τάς σκέψεις των. Μία λοιπόν εκ των συγχωνευτικών άναγνωστριών σου είμαι και έχω, η όποια έσπευσα προθύμως να έξυμνησ και να κοσμήσω δια των πενιχρών μου σκέψων το αγαπητό μου περιοδικό. Ως πρότυπον Ιδανικού ανδρος θεωρείται εκεινος ο ανδρας, κατά την Ιδίκη μου αντίληψιν, που συγκεντρώνει τάς κατωτέρω ψυχικάς και σωματικώς άρετάς : Από σωματικώς άπόψεως, τον ανδρα τον θέλω αθλητικω παραστήματος, άγεράχου όφους και έν γενει με επιθλητικην εμφάνισιν. Η δλλη εμφάνισις του να προξενη τον θαυμασμόν και αι κινήσεις του να δεικνύουν ανδρα μεγαλοπρεπή και άποφασιστικόν. Όσον αφορά τά ψυχικά του

χαρίσματα, με έλκυει και με σαγηνεύει ο άνδρας εκείνος ό-
 τισ καταθρώνει διά της ευλογίας του και διά των ψυχι-
 κών του χαρισμάτων να με συναρπάξει. Θέλω ακόμη να μου
 φέρεται με παραδειγματικήν τρυφερότητα και όχι με βα-
 νουσιότητα και γυδασιότητα, όπως τύποι τίνες, που καθιστούν
 τον συζυγικόν βίον...άβιωτον. Ως πλέον εύτυχισμένον γά-
 μον θεωρώ εκείνον που συνδέει δύο πρόσωπα άμφοτέρων των
 παρατάξεων, όχι υπό το πρόσχημα της αγάπης, που έχει πολ-
 λάκις έντελώς συμπεροντολογικούς λόγους, αλλά τον γάμον
 εκείνον του όποιου τά πρόσωπα δεσμεύονται με αμοιβαίον
 και παράφορον έρωτα.

Με αγάπην, ή φίλη σου
 Μαρίκα Σερραφειμοπούλου

Η δες ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ (Πειραιεύς), μάς γράφει :
 'Αγαπητό «Μπουκέτο». Έζητήσατε από τας άναγνωστριάς
 σας να σας πούν την γνώμη τους για τον Ιδανικό σύζυγον.
 Ο Ιδανικός σύζυγος, κατ' έμέ, πρέπει να είναι άφροντις, ά-
 μέριμνος και χωρίς προλήψεις, πρόθυμος να έκτελή κάθε ί-
 διοτροπιαν και κάθε προσταγήν, έτοιμος για κάθε θυσίαν, ειν-
 ε ήθικην είτε ύλικήν, διόλου ζηλιάρης, εύτυχισμένος όταν
 δίνει και παίρνει την ήδονήν, εύγενικός δέ τόσο, ώστε την ώ-
 ρα που θά καταλάβη ότι ήρθε ή στιγμή του κόρου και του χω-
 ρισμού, να βγάλλη ως κάτω τό καπελλάκι του και να πη : «Ω-
 ρεθούωρ και μεροί !» Τέλος, ό πιο εύτυχισμένος γάμος εινε έ-
 κείνος που ό σύζυγος έχει τά άνωτέρω προτερήματα.

Με έκτίμησιν.
 Άγγελική Σταματάκη

Η δες «ΜΙΚΡΗ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ»
 (Αθήναι, όδός Ίπποκράτους 66),
 μάς γράφει άνοιχτά, ειλικρινώς, παλ-
 ληγκούσά :

Ο Ιδεώδης σύζυγος για μένα
 εινε εκείνος που άγαπά. Τόν ά-
 γάπω, τόν λατρεύω και ή με-
 γάλη μου αγάπη δέν μ' άφήν
 να δω τά ελαττώματά του.

«Μικρή του Πόνου»

Η δες Μ. Ρ. («Άγριολούλουδος»,
 Αθήναι), μάς γράφει :

Ω ! Με ρωτάει να σας πώ
 ποιός εινε ό Ιδεώδης σύζυγος.
 Κατά τη γνώμη μου, εινε εκεί-
 νος που λατρεύω και εινε όπως
 τόν θέλω, με όλες τις χάρες και
 τις ιδιοτροπιές του. Είθε ό Θεός
 να μου τόν χαρίση, κι' αυτός
 θά εινε ό εύτυχισμένος γάμος
 για μένα. Τό γιατί ; "Ε, αυτό
 σάς άφήνω να τό ένοήσετε.

Με έκτίμησι.
 «Άγριολούλουδος» (Μ.Ρ.)

Η δες Ν. Ε. Ν. (Συνουσία Βήρω-
 νος), μάς άπαντά :

Σάς γράφω με λίγες γραμ-
 μέσ τις αξιώσεις που έχω περί του Ιδανικού συζύγου : 'Ο
 μέλλων σύζυγος μου θέλω να εινε άν όχι και τέλειος, διότι
 δέν ύπάρχει τέλειος άνδρας, αλλά ένας άνθρωπος καλός, έρ-
 γατικός και να με αγαπά πολύ. "Ωμορφος ή άσχημος ; "Α !
 Αυτό δέν μ' ένδιαφέρει και τόσο. Φτάνει ν' αγαπιόμαστε κι'
 οι δύο πολύ και να συμμεριζόμαστε τις λύπες και τις χαρές
 έξ ίσου. Η ώμορφιά, όπως σάς είπα και προηγουμένως, εινε
 ουδέτερη. Κατά τη δική μου γνώμη, αυτός θά εινε εύτυχισμέ-
 νος γάμος, άφοú τό πάλ για τούς δύο μας θά εινε ή αγάπη
 και ή άμοιρία.

Δις Ν. Ε. Ν.

Η δες ΚΙΚΗ ΠΕΡΠΙΝΙΑ (Πάτρα), μάς γράφω, πολύ - πολύ
 ώμα :

'Αγαπητό «Μπουκέτο». 'Ιδανικός σύζυγος είν' εκείνος που
 φροντίζει να.....πεθάνη λίγον καιρό μετά τό γάμο του, αφή-
 νοντας στή χίρα του όλόκληρη την περιουσία του ! Οι συ-
 ζυγοι που δέν έχουν πλούτη και δέν πεθαίνουν εγκαίρως,
 εινε....κακής ανατροφής ! Αδύτη εινε ή ταπεινή μου γνώμη.

Με τιμήν.
 Κική Περπινιά

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες άπαντήσεις.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Τό μικρότερο μήχάτημα ραδιοφώνου έχει κατασκευασθή από έναν
 Σέρβο μηχανικό - ηλεκτρολόγο, τόν Μ. Χάσι.

—Τό μέγεθος του εινε όσο και ένός επιτραπέσιου ρολογιού.

—Σέ μικρές άγροτικές περιφέρειες της Ρουμανίας, όταν τά κορι-
 ται έρθουν σέ ηλικία γάμου, οι γονείς των ζωγραφίζουν έξω από την
 πόρτα του σπιτιού των ένα λουλούδι, τό όποιον σημαίνει ότι ύπάρχει
 στό σπίτι κορίτσι της παντρ.ας.

—Στήν Άμερική ύπάρχει ένας άνθρωπος, ό όποιός επί 40 χρόνια
 εινε ως μόνη του δουλειά να κάνη...408 βήματα πρós ανατολάς και 408
 βήματα πρós δυσμάς !

—Ο άνθρωπος αυτός εινε ταχυδρόμος, ονομάζεται Χέρμπερ Κοϊνκ
 και δλο αυτό τό χρονικό διάστημα παρέδιδε τό ταχυδρομείο από τό τα-
 χυδρομικό μέγαρο της πόλεως Χέλνγκεν στην δημοσχία, διανών άπαξ
 της ημέρας 806 βήματα άκριβώς άλλε - ρετούς.

—Τελευταία όμως ό ταχυδρόμος
 αυτός παρατήθηκε από τη θέα του
 διά λόγους...άνας !

—Η φιλές τόν Ζουλό και τάν
 Κάιρον έκτιμούν και σέβονται έξαι-
 ρετικά τις πεθερές.

—Όσάκις, π.χ., ένας σύζυγος ό-
 μιλεί στην πεθερά του, στέκεται σε
 άπόσταση και ουδέποτε του έπιτρέπε-
 ται να προσέχη τ' όνομά της.

—Στη Σαμία μερικά κορίτσια έ-
 χουν άγορίτσια τα όνόματά και μερικά
 άγόρια όνόματα κοριτσιών.

—Σημειώνει δέ αυτό γιατί όταν
 ένα κορίτσι γεννηθή μετά τόν θάνα-
 τόν του άδελφού του, οι γονείς τόν
 του δίνουν τό όνομα του μεταστάν-
 τος, τό ίδιο δέ άκριβώς γίνεται και
 για τ' άγόρια.

—Πολλοί λίγοι άσφαλώς από
 τούς άναγνώστες μας θά γνωρίζουν
 ότι από τό μέλ. παρτάται...ζύγι !

—Όστόσο, πρόκειται περί γεγονό-
 τος.

—Η μετατροπή αυτή από του
 γλυκού στό ξινό έπιτυγχάνεται με
 τη βράση του μελιού σέ υιομημένη
 θερμοκρασία.

—Οκ βροχίζονται και οι χιμηκοί, ά-
 φού άπέτυχαν στις προσπάθειές τους
 να παραγάγουν τεχνητό μετάξι από
 τις...άντες, φροντίζουν τώρα να βγά-
 λουν μετάξι από τά φώκα. Θα τό
 πητήσουν όμως ;

—Στό Σικάγο, τόν περασμένο μή-
 να, έγινε ένας πρωτότυπος διαγωνι-
 σμός.

—Στό διαγωνισμό αυτόν, στον ό-
 ποιο έλαβαν μέρος δλο οι μάγειροι
 και δλο όσα ειναν μαγειρικές γνώ-
 σες, εκείνος ό όποιός στό μικρότερο
 χρονικό διάστημα θά μαγειρέσει τό
 εύγενικότερο φαγητό, θά κέρδιζε ένα χρηματικό βραβείο.

—Τό περιεργό δέ εινε ότι τό πρώτο βραβείο τό κέρδισε ένας πα-
 σάχος, ό αδελφός τας Σ. Α. Χάρντγουϊτς, ό όποιός μαγειρέψε άντε-
 ούσια ένα φαγητό ύπερσοχής νοστιμιάς.

—Τό δημοτικό συμβούλιο της ουγγρικής πόλεως Κεκομενέτ, στους
 νεοάπανθρονς, οι όποιοι έπιθυμούν να εγκατασταθούν στην πόλη αυτή,
 προσφέρει ως γαμήλ. ο δώρο μία όλόκληρη κηφήν μαζί με τις μέλισσες.

—Ο περιώδης παταγάλος της προηγουμένης Γενουασιώσας, ό όποιός
 έβήθη κρηιά από την Ρωσία κατά την ένάντασάν των Μπαλαβέ-
 κιν, εινε ή η 140 χρόνων και άνδρες πόνιν στην αυτοκράτειρα της Ρω-
 σίας Αλεκατρίνη.

—Ο γέρος αυτός παταγάλος ήη τώρα τυλιγμένος σέ μία ζεστή
 κουβέρτα, εινε τελείως μαδημένος και μόνο στην σφά του ύπάρχουν
 ίσχύμη δύο φτερά.

—Τέλος ό Μαθουσιάλας αυτός των πτερωτών τρέφεται με γάλα και
 τσέρου - μπράνι, γιατί τό ρόμπος του έχει κυρτωθή άκριτά και δέν
 μπορεί να φάη στερνές τροφές.

—Τό μεγαλύτερο μονοκύματο χαλιόδω τόζο γεφυρώσ εινε τό δέν-
 ξο της γέφυρας του Τάιν, στό Νιουκασλ της Άγγλιας.

—Τελευταίως, ένά ό πλοίαρχος Χένν έπιθεωρούσε κατά μικρός τόν
 άκτών της Νοτίου Άμερικής τά υποβρύχια τηλεγραφικά καλώδια, πόν
 ένα άπ' αυτά παρατήρησε τό νεκρό σώμα μιας φάλαινας.

—Η φάλαινα αυτή είχε έκλάβει τά καλώδια για χταπόδια και στην
 πύλη της μ' αυτά, μπροσώτηςκ άνάμεσα τους και ψόφους της πάνας.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

